

theca Narrat. XXV. Modus quo occisus ab illis fuit, traditur à Jo. Tzetze Var. hist. Chil. I. cap. 19. Chil. XII. cap. 409.

Ὑπὸ τῶν θυγατέρων δὲ θνήσκει τῶν τῶ Κωκάλῳ,
Ζέμα θερμὸν περικυβεῖς, καὶ ὄψαυτικά ψύξας.

A filiabus autem occiditur Cocali,

Æstu calido circumfusus, statimque frigidatus.

Scholias tes Pindari, ad Nemeonic. Od. IV. Δαίδαλον, ὃν Κρήτης ἐς Σικελίαν ἀφικόμενον πρὸς Κώκαλον, βασιλεύοντα τῆς Καμίκης, πείθει τὰς θυγατέρας Κωκάλου. Ἐπὶ τῆς ὀρθῆς ποιῆσαι κατάρτην. δι' ἧς ἐκχυθὲν θερμὸν ὕδωρ ἐπενεχθῆσεται τῷ Μίνῳ λοιορῶν. Ἐ τῆτον τὸν τρηπον ἀπώλολεν ὁ Μίνως, *Dædalus, cum è Creta in Siciliam venisset ad Cocalum, Regem Camici, persuadet filiabus ejus, ut in testo facerent defluvium quoddam, per quod Minoi lavanti calida aqua desuper infunderetur. Et hoc modo Minos periit. Vid. Meurs. de Creta l. c. Plutarchus in Theseo p. 8. paulo aliter Minois profectionem videtur referre. Δαίδαλος δὲ πλοίῳ φυγόντων εἰς Ἀθήνας, Μίνως ὄψαυ τὰ δόγματα μακροῖς ναυσὶ διώκων, ὑπὸ χειμῶν εἰς Σικηλίαν ἀπνέχθη κάκει κατέσχεψε τὸν βίον. Quum Dædalus autem navigio perfugisset Athenas, Minos qui præter decreta persequebatur eum longis navibus, in Siciliam tempestate ejectum, vita ibi finem fecisse.*

§. 10. Porro Dædalum apud Cocalum & Sicanos multum temporis consumsisse, & apud omnes ob artis excellentiam in magna fuisse autoritate & honore singulari, fatetur Diodorus Siculus loc. cit. Eum autem hic non substitisse, sed in Sardiniam contendisse certum quidem est, an autem duce Aristæo an Jolao duce eò pervenerit, inter autores certum non est. Prius asserit Pausanias lib. 10. sive in Phocis p. m. 639. Οἱ δὲ καὶ Δαίδαλον ἀποδράναι τῆνικαῦτα, καὶ οἶκον διὰ τὴν ἑπιστατείαν τῶν Κρητῶν, καὶ ἀποικίας ἐς τὴν Σαρδῶν μεταχειν τῷ Ἀρκαίῳ νομίζουσι. ἔχει δὲ ἂν λόγον ἕδενά Ἀυτονόη τῶ Κάδμω συνοικήσαντι τῷ Ἀρκαίῳ Δαίδαλον ἢ ἀποικίας ἢ ἄλλῃ πινὸς μετεχεκέναι ὅς ἡλικίαν καὶ Οἰδίποδα ἦν βασιλευ-
όντα